

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι Δρ. 8
Εν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

Αἱ εἰδήσεις

ἐκ Τουρκίας περὶ ἐκλογῶν ἐκλεκτόρων, μέχρι τοῦδε, ὑπῆρξαν δυσμενέες ὑπὸ ἔποψιν δικαιοσύνης διὰ τὸ νεοτουρκικὸν κόμμα καὶ ἐξήγειραν θύελλαν ἀγχανκτικῆς καὶ διαμαρτυριῶν ἐν γένει δὲ αἱ ἐνέργειαι τῶν νεοτούρκων πρὸς ἀποκλεισμὸν τῶν ἐλλήνων ἐξηλέγχθησαν ἀνακριθέσταται. Πανταχόθεν δὲ καταφθάνουσιν εἰς τὸ Οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον σωρεῖται ἐγγράφων καὶ τηλεγραφημάτων καταγγελλόντων, ὅτι αἱ κατὰ τόπους ὁθωμανικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἀρμόδιοι ἐκλογικὰ ἐπιτροπὰ πᾶσαν καταβάλλουσι προσπάθειαν ἵνα μειώσωσι τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου καὶ κατορθώσωσι νὰ ἀνδειχθῶσιν ἐκλεκτορες τούρκοι καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ τμήματα εἰς τὰ ὑποκείμενα πλειοψηφεῖ ὁ ἐλληνισμός.

Αἱ αὐθαρεσίαι αὗται διαπραττόμεναι, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συντάγματος καὶ τὰς συμπῶδες δηλώσεις τοῦ Ἐνβέρ καὶ Νιαζί, ὅτι πάντες οἱ ὑπὸ τὴν ὁθωμανικὴν κυριαρχίαν λαοὶ ἔχουσιν ἰσοστάθην καὶ ἀδελφότητα μετὰ τῶν ὁθωμανῶν ἀπολαμβάνοντες, πλήρους ἰσότητος εὐλογον ἥτο νὰ γεννήσωσιν ὑποψίας εἰς τὴν ψυχὴν τῶν λαῶν, οἵτινες ἐκ μακρῆς πείρας γινώσκουσι νὰ δυσπιστῶσι πρὸς τὰς ἀδελφικὰς καὶ συνταγματικὰς ταύτας τῶν τούρκων ὑποσχέσεις καὶ νὰ ἐνσταλάξωσιν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ τουρκικὸς φανατισμὸς καταστάσας πρὸς στιγμὴν ἕνεκα τῶν ἐξωτερικῶν κινήσεων ἀδύνατον εἶνε νὰ μὴ ἐκδηλωθῇ ὡς ἀντίθετος ἢ λαϊκὸς ἢ ὡς πιστευθῇ, ὅτι ὅντως ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς πρόκειται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸν μουσουλμανικὸν καὶ ἀποκτήσῃ τὰ αὐτὰ μὲ αὐτὸν δικαιώματα ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ διοικητικῇ διακυβερνήσει τῆς χώρας. Προσεπαθήσαν ὅσον ἦτο δυνατόν νὰ περικαλύψωσι τὰ πραγματικὰ καὶ ἐνδόμυχα αἰσθήματα καὶ νὰ ἀσπάζωνται τοὺς χριστιανούς, οὓς μέλεις χθὲς ἐμίσουν, ὡς ἀδελφούς, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τέλους νὰ παύσῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο. Ἦλθον αἱ ἐκλογαί, κατὰ τὰς, ὁποῖας ἔδει νὰ καταδηλωθῶσιν ἐμπράκτως τὰ περὶ ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας καὶ ἀδελφότητος αἰσθήματα τῶν συνοίκων ὁθωμανῶν, καὶ μᾶς ἀπεκάλυψαν τοὺς νεοτούρκους ἰδίους καὶ ὁμοίους τῶν παλαιοτούρκων, καὶ ἔτι φανατικωτέρους ὅσους ἐξέλεγον ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν ὁ ραγιαῖς νὰ ἐξακολουθῇ ὡς ραγιαῖς. ἐξηγριώθησαν δὲ περισσώτερον ὅσους ἀντελήθησαν ὅτι ἐκ τῆς ψηφοφορίας ἐμελλον νὰ ἐξέλθωσι νικηταὶ οἱ πλειοψηφοῦντες Ἕλληνες καὶ οὐχὶ οἱ μειοψηφοῦντες ὁθωμανοί. Τούτου ἕνεκα, ἐν Σμύρῃ παρηνόμως ἐνέγραψαν χιλιάδας ὅλας τούρκων ψηφοφόρων νουμίζοντες ὅτι οὕτω θὰ κατορθοῦτο νὰ ματαιωθῇ ἡ ἐλληνικὴ πλειοψηφία. Ὅτε ὁμοῦ εἶδον ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Σμύρνης ἐξηγριώθησαν καὶ ἠπειλοῦν νὰ ἐκδικηθῶσι διὰ τὰς τουρκικὰς αὐθαρεσίας ἔκρουσαν πρῶτον καὶ νὰ προσπαθῶσι νῦν νὰ μαλάξωσι τὸν ἡγχανκτικὸν ἐλληνικὸν πληθυσμόν. Ἐν Μακεδονίᾳ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ἀνοητότερὰ μέσα καὶ ἐπενοήθησαν ποικίλα σχέδια ἐν τούτοις δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐξουδετερώσωσιν ἐντελῶς τὴν ἐλληνικὴν ἰσχυρὴν. Περὶ Ἡπείρου ἀνεφέρμεν ἤδη τί διεπαράχθησαν. Ἐκεῖ ἀπέκλεισαν τὸ ἐν τρίτον τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι οἱ κάτοικοι οὗτοι δὲν ἔχουσιν ἰδιοκτητοὺς γαίαις, ἀλλὰ κατοικοῦσιν εἰς τσεφλίαις, τὰ λεγόμενα

ἱμπλιάκια. Ἐπιννοῦντες ὁμοῦ τὴν ἐκλογὴν τὰς τὴν παράδοξιν ὥφειλον νὰ σκεφθῶσιν ὅτι οἱ ἀποκλειόμενοι ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν παλαίστραν ἦσαν κύριοι τῶν κτημάτων καὶ τῶν κοινοτικῶν περιφερειῶν αὐτῶν. ἀλλὰ εἰς ὑπάλληλος τῆς Τουρκίας, ὁ Ἀλῆ Τεπελενλῆς, ὁ αἰμοδόρος ἐκείνος τύραννος ἤρπασε τὰς ἰδιοκτησίας ταύτας διὰ τῆς βίας καὶ αὐθαρεσίας φυλακίζων καὶ κρεμῶν τοὺς προκρίτους τῶν κοινοτήτων ἢ δὲ ἀπολυταρχικὴ καὶ βάρβαρος τουρκικὴ κυβέρνησις, μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς δεσποτείας τοῦ Τεπελενλῆ ἀντὶ νὰ ἀποδόσῃ εἰς τοὺς ἀτυχεῖς κατοίκους τὰς διαπραγμαθείσας περιουσίας τῶν τὰς ἰδιοποιήσῃ αὐτῇ. Σήμερον τὴν βάρβαρον τουρκίαν διεδέχθη κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ νεοτούρκοις, τοῦ Σαμπαχεδίν καὶ τῶν ἄλλων κηρύκων τῆς ἐλευθερίας, ἡ πεπολιτισμένη τουρκία τὴν τυραννικὴν καὶ ἀρπακτικὴν κυβέρνησιν διεδέχθη κυβέρνησις φιλελευθέρᾳ ἐπιποθοῦσα τὴν συμβίωσιν τῶν διαφόρων φυλῶν ἐν εἰρήνῃ, ἀγάπῃ, ἰσότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Ἀφοῦ δὲ τοιαύτη τουρκία διεπλάσθη δικαιούνται καὶ οἱ κάτοικοι ὧν διηρπάγη ὑπὸ τῆς βαρβαρῆς κυβερνήσεως ἡ ἰδιωτικὴ καὶ κοινοτικὴ περιουσία νὰ ἀξιόσωσιν τὴν ἀνάκτησιν τῆς περιουσίας ταύτης, ὅτι ἀφῆρσεν ἡ βαρβαρότης ὥφειλε ἡ ἰσότης καὶ ἐλευθερία νὰ τὸ ἀποδώσῃ.

Οὕτω, φερομένη μόνον, ἡ νέα Τουρκία θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν λαῶν νὰ ἐμπνεύσῃ δὲ καὶ εἰς τὴν πεπολιτισμένην Εὐρώπην ὅτι διὰ τοῦ συντάγματος πρόκειται νὰ ἐξασφαλίσῃ πραγματικὴν ἰσότητα καὶ εὐνομίαν ἐν τῇ τουρκικῇ Κράτει, καὶ δὲν πειράζεται ἀπλῶς νὰ ἀποφύγῃ τοὺς κινδύνους περὶ διαμελίσεως τοῦ τουρκικοῦ Κράτους ὅπως κατὰ τὸ 1876 διότι αἱ ἐκλογικαὶ ἐπεμβάσεις αἱ προκαλέσασιν καὶ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ οἰκουμένου πατριαρχείου πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν παρουσιάζουσι τὴν Τουρκίαν ὡς διεφθαρμένον καὶ οὐχὶ ἐκπολιτιστικῶς ἀνγεννώμενον Κράτος καὶ μεταρρυθμιζόμενον, τὸν τουρκικὸν λαὸν ὡς βάρβαρον καὶ ἀνίκανον νὰ ἐννοήσῃ τὰ θεῖα δῶρα τῆς ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος, τὸ δὲ τουρκικὸν σύνταγμα ὡς χρεωκοπημένον, εἰ καὶ δὲν ἐλειτούργησεν εἰσέτι.

Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς, ὁ οἰκὼν ἐν τῇ γείτονι αὐτοκρατορίᾳ, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος, ὅστις ἐξέτεινε τοὺς βραχίονάς του, ἵνα στερεώσῃ τὸ τουρκικὸν Σύνταγμα καὶ τὴν καταρρέουσιν ἀκεραιότητα τοῦ τουρκικοῦ Κράτους. Τὸ δὲ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Βασίλειον συνηγωνίσθη εἰς τὴν ἐκδήλωσιν φιλικῶν αἰσθημάτων πρὸς τὸν νέον ἐν Τουρκίᾳ καθεστῶς. Κατόπιν δὲ τούτων ὅλων ἡ διαγωγὴ τῶν τούρκων τυγχάνει δυσεξήγητος καὶ ἐπιβλαβὴς μᾶλλον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Τουρκίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπατάται διὰ τελευταίαν φορὰν ἀπὸ τὴν ψευτοελευθερίαν τὴν τουρκικὴν. δὲν θὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπ' ἀπειρον καὶ θὰ προσπαθῇ καὶ αὐτὸς νὰ ξυλευθῇ ἀπὸ τὸν σερπητότα τουρκικὸν κορμόν. Ἐχει δὲ νῦν ἀπειρὰ τὰ μέσα νὰ κατστήσῃ γνωστὰς τὰς διαπραττομένας ἐκλογικὰς παρανομίας διότι καὶ συλλαλητήρια δύναται νὰ διοργανώσῃ, καὶ πᾶν ἄλλο ἐννομον μέσον νὰ μετέλθῃ, χωρὶς οὐδὲν νὰ διατρέχῃ κίνδυνον, ὅπως κατὰ τὴν σκεπτικὰ τὰ δικαία του. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἡπείρου, τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας

δὲν θὰ κύψωσι πρὸ τῶν τουρκικῶν παρανομιῶν ἀλλὰ θὰ ἀντιτάξωσι βίαν εἰς τὴν βίαν καὶ γρόνον εἰς τὰς ἀπειλάς συνεχίζοντες τὰς παραδόσεις τῶν προγόνων ἡμῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τὰ ἐκλογικά. — Ἀποκλεισμός τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ. — Αἱ διαμαρτυρίαι. — Γενναῖαι ἀποφάσεις περὶ ἀποχῆς ἐκ τῶν ἐκλογῶν. — Ἡπειρώται τὴν Βερολίνοιον γραμμὴν ζητήσασιν. — Ἡ κατάστασις.

Ἰωάννιναι, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1908.

Αἱ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας παρατηρηθεῖσαι ὑπερβάσεις καὶ παρανομίαι τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, αἵτινες προσπαθοῦσι παντὶ σθένει ὅπως μειώσωσι τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν τῶν Χριστιανῶν ψηφοφόρων πρὸς περιορισμὸν τῶν ἐκλεκτόρων, οἵτινες δικαιούνται νὰ ἐκλέξωσι τοὺς βουλευτάς τῆς Ἡπείρου, ὑπερέβησαν πᾶν ὄριον. Ἡ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος παραχωρηθεῖσα ἐλευθερία παρὰ τὰς προσδοκίας ἡμῶν, οἵτινες ἐπεδείξαμεν πλήρη τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐκρίνειαν ἡμῶν διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀπολυταρχικοῦ καθεστώτος, ἤρχισε νὰ περιστέλληται καὶ νὰ κολοβοῦται. Οἱ δικαιούμενοι νὰ ψηφίσωσι γεωργικοὶ πληθυσμοὶ σφόδρα κατακερματίζονται καὶ ἀποκλείονται τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφίζειν ὡς ἀνήκοντες εἰς τὰ ἐπάρκτα ἱμῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων ἐλαττοῦται καταπληκτικῶς. Τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς τοιαύτης ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ἐπενόησαν αἱ ἐπιτόπικαι ἀρχαὶ κατ' εἰσήγησιν μᾶλλον τῶν κατ' ἀνάγκην ὑποκρινομένων τὸν Νεότουρκον φανατικῶν Παλαιοτούρκων, τοὺς ὁποῖους ἀποροῦμεν πῶς τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτάτον «Ἐνωσις καὶ Πρόοδος» τῆς Θεσσαλονίκης ἀκόμη ἀνέχεται, πράγμα ὅπερ μᾶς ἀνγκάζει νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι δὲν ἔλαβεν εἰσέτι γνῶσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαδραματιζομένων. Ὁ Ἡπειρωτικὸς λαός, ὁ διὰ τὴν νομοτάξιαν αὐτοῦ διακρινόμενος εἶνε ἀδύνατον νὰ ἴδῃ κατακλυζόμενα τὰ δικαία του καὶ εἰς τὴν σημερινὴν περίστασιν τῷ ἐπιβάλλεται νὰ ἀπορρίψῃ τὸ προσωπεῖον τῆς ἐφεκτικότητος καὶ ὑπομονῆς, ἀφοῦ ἄλλως τε δυνάμει τοῦ Συντάγματος κέκτηται πλήρη τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἰσότητά. Ὁφείλει σύσσωμος νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὰς παρανομίας ἐκεῖνων, οἵτινες, ἐν καὶ χορηγητικὴ τῆς ἐλευθερίας, τείνουσι μὲ τὰ διαφορὰ τοῖς πρὸς νὰ ὑπονομεύσωσι τὴν ἱεράν ἐλευθερίαν. Καὶ τὴν φορὰν ταύτην ὁ λαὸς τῆς Ἡπείρου διατελεῖ ἡσυχάζων διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων του. Οἱ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν εὐρισκόμενοι ἡμέτεροι Ἕλληνες Χριστιανοί, κατόπιν ἐντολῶν διαμαρτυριῶν μὴ εἰσχωσθέντες, ἠναγκάσθησαν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα νὰ ὑποβάλωσι τὴν παραίτησιν των, δείξαντες μὲ τοῦτο ὅτι δὲν τυφλώτουσι πλέον ἀπέναντι τῆς αὐθαρεσίας. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ταύτην ἐκ τοῦ δημαρχείου, συνήλθον ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει οἱ ἀντιπρόσωποι πόλεως καὶ τμημάτων καὶ κατόπιν ἀνταλλαγῆς διαφόρων σκεψῶν ἀπεφάσισαν ὁμοθυμῶς ὅπως ἀπόσχῃ τῶν ἐκλογῶν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον καὶ συνταχθῇ ἐντονος διαμαρτυρία διὰ τὰς μεγάλας παρανομίας τῶν συμπολιτῶν μᾶς Τούρκων, ἥτις νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν Γεν. Διοικήσιν, Ὑψηλὴν Πύλιν, Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων Δυνά-

μεων, κατόπιν πανηπειρωτικού συλλαλητηρίου. Μέγας ερεθισμός επικρατεί παρά τοις ἡμετέροις. Φρονούμεν δέ, ὅτι ἡ μόνη κατάλληλος στιγμή, ὅπου, ἀφοῦ οἱ ἡπειρωταὶ ἀπόσπῳσι τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγώνος, ζητήσωσι παρὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Βερολινέου συνεδρίου περὶ παραχωρήσεως τῆς ἡπείρου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ λύπης δὲ παρακολουθοῦμεν τὴν ἀδιαφορίαν ναυρότητα καὶ ἀμέλειαν τῶν ἀπανταχοῦ ἡπειρωτῶν πρὸς ἐνείκεν δράσιν οἱ Βούλγαροι, οἱ Σέρβοι, οἱ Μοναχοὶ καὶ οἱ Ἀλβανοὶ κινεῖσι πάντα λίθον καὶ μόνον ἡμεῖς οἱ ἡπειρωτὰ κοιμώμεθα μὲ τὴν ἰδεάν, ὅτι μπορεῖ τὴν ἐπαύριον νὰ ἐξυπνήσῃ ἡ ἡπείρος ἐλευθερία. Ὅχι, κύριοι ἡπειρωταί, (διὰ νὰ μὴ σὺς ὀνομασθῶμεν ἄλλως) δὲν γίνεται. Ἡ ἐλευθερία θέλει θυσίας, ἀγῶνας καὶ ἐγκρατερήσιν. Βλέπετε τοὺς Κρῆτας; ἐθυσίαν διὰ νὰ ἀπολαύσων τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου. Σεῖς ἂν δὲν εἰσθε ἱκανοὶ εἰς μεγάλας θυσίας φωνάζετε τοὺλάχιστον. Στείλατε συνηγόρους ἔξω εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον τώρα ὅτε εἶνε καιρός. Μὴ ἐγκληματεῖτε κατὰ τῆς πατρίδος σας.

Προχθὲς τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιντὸν εἰσέκολλησεν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως μας δηλώσεις πρὸς κατάργησιν τῶν φεσίων. Πάντες Μωαμεθάνοι, Χριστιανοὶ καὶ Ἑβραῖοι προσεκαλοῦντο ὅπως βγάλωσι τὰ Αὐστριακῆς προσελύσεως καὶ ἀντικαταστήσωσι ταῦτα μὲ καπέλλα, κούκους καὶ ἄσπρα φέσια. Κατόπιν τούτου ἔβλεπε κανεὶς ἀδιακρίτως ἀξιώματικούς καὶ πολιτάς καταπατοῦντας μετ' ἀγανακτήσεως τὰ κοκκινὰ φέσια, μὲ τὰ ὅποια κατεγέμισαν τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως μας, αἵτινες μετεβλήθησαν εἰς ἀγρόν ἀπὸ κόκκινες παπαροῦνες. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφόρων ἐφόρσαν πῖλους, κουκάκια, φέσια μαύρα μωρατικά καὶ ἄλλοι ἄσπρα φέσια μὲ κυκλὰς φούντας.

Προχθὲς εἰς τὸ Ἐλισβετίον παρθεναγωγεῖον ἤρρισε τὸ Κυριακὸν κήρυγμα τὴν πρωῒαν μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, ἐν μέσῳ ἀείρου πλήθους καὶ οὗτος ὁ Λαϊκὸς Προδευτικὸς Σύλλογος ἤρρισε νὰ ἐκαρμύξῃ τὰ ἄβρα τοῦ Συλλόγου, ἐν τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ ἡ ὑποστήριξις τοῦ Κυριακοῦ κήρυγματος. Ὡμιλλήσεν ὁ αἰδὲς κ. Θωμάδης, ἔχρων ὡς θέμα τῆς ὁμιλίας του

τὸ «ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν». Ἐν τέλει ἀνεγνώσθη ἐγκύκλιος τῶν Πατριαρχείων, προτρέπουσα τοὺς Χριστιανοὺς πρὸς καθέρωσιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Τοῦτο ἐρχεται νὰ ἐνισχύσῃ ἔτι μᾶλλον τὸν Λαϊκὸν Προδευτικὸν Σύλλογον πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς καθιερώσεως τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἥτις ἀναγράφεται εἰς τὸ Καταστατικόν.

— Προχθὲς εἰς τὴν Βίτσα τοῦ Ζαγορίου λησταὶ ἀρβανιτοβλαχοὶ ἠγματοῦσαν τὴν σύζυγον τοῦ εὐπόρου Καραῆ καὶ ἀγνοεῖται ἡ τύχη τῆς.

— Ἐνὰς μαθητὴς τοῦ Βλαχικοῦ Σχολείου, ἀδελφὸς τῶν Σκουμπορκίων ἐκρουστικῆς ἐπιπιδύνους εἰς τὸ κινῆμα τῆς λυμνῆς.

— Αἱ ἔρευνα κατ'οἶκον πρὸς εὑρεσιν ὕπλων, πολεμοφιδίων, κανονίων, βομβῶν καὶ τίς οἷδε πόσων καὶ ποίων ἄλλων μηχανημάτων ἐπέβη ἀπὸ προχθὲς ἐν ἐνεργείᾳ; ὁλόκληρος ἐνωμοτικὸς χωροφυλάκος μετέβη εἰς Δραχον. ἥτις τὸ κομιντὸν τοῦ Ποτέστη κατεῖδον δύο Γκράδες· εἰς τὸ χάνι τοῦ Πράσου ἐδῶ ἄλλη ἔρευνα προφές· ὅλα αὐτὰ τὰ συνταγματικά γίνονται πρὸς στερῶσιν (!) τοῦ συντάγματος· ὁ θεὸς νὰ τοὺς δώσῃ γνώμην. Ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ ἐννοήσωσι οἱ ἀγῶδες ὅτι δικαιοῦμεθα, ὅσοι ἡμποροῦμεν, νὰ ἔωμεν Γκράδ ὅπως ὅλοι αὐτοὶ εἶνε ὀπλισμένοι σὺν ἀσκακίᾳ· διότι ἂν θ' ἀποφασίσουν νὰ χαλάσουν τὸ σύνταγμα σφάζοντες καὶ τυφεκίζοντες τοὺς ραγιάδες, πρέπει νὰ βεβαιωθῶν ὅτι θὰ πωληθῶμεν πολὺ ἀκριθὰ τὸ τομάρι μας. Καταλαβάνετε; Οἱ βουλευταὶ μας ἀκόμη ἐτοιμάζον (!) τὸ πρῶτο γράμμα τῶν καὶ θ' ἀπαντήσουν εἰς ἕκαστο φράσι· ἡ φημερὶς «Ἰωάννα» ὑπὸ τὸν τίτλον αἰ Βουλευτὰ ἡμῶν. Νὰ ἰδοῦμεν—ὁ Γέρετος ἐπέστρεψε· καὶ κατ' ἀρχὰς ἔβγαλε μόνον τὰς νύχτες τώρα ὅμως θάρρεψε καὶ βγαίνει καὶ τὴν ἡμέρα εἰς τὴν ἀγορὰ· ποὺ αἱ ἀπειλὰ μερικῶν ὅτι θὰ τὸν ντοματοπολεμήσουν;

Μέτσοδοον τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1908.

Πρὸ ἡμερῶν διηλθον ἐντεῦθεν τρεῖς, Τούρκοι ἀξιώματικοὶ τοῦ τουρκικοῦ Κομιντῶτος, πρὸς οὓς ὁ ἀποτυχὼν εἰς τὰς ἐκλεκτορικὰς ἐκλογὰς ἐξωχώτατος κατὰ τὸν νόον Δημάχης δι' ἐγγράφου μηνύσεώς του κατήγγειλεν ὅτι οἱ ἐκλεγέντες ἐκλεκτορες Δ. Ἰατρόπουλος καὶ Δ. Μπότας εἶνε κατὰ τῶν καθεστῶτων καὶ ὅτι ἐργάζονται πρὸς ἐνωσιν τοῦ Μετσόδου μετὰ τῆς

Ἑλλάδος (πολιτικὰ ἐσαχισμένη μέθοδος). Οἱ ἐν λόγῳ ἀξιώματικοὶ ἐκάλεσαν τοὺς καταμνησθέντας, οὓς ὑπέβαλον εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν ἐξ ἧς ἐπεβλήθησαν διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ ἐγγεγραμμένου καὶ ἀπῆλλαξαν αὐτοὺς τῆς ἀποδοθείσης αὐτοῖς κατηγορίας· ἐδῶ βλέπομεν τὴν Κρήτην τῶσα χρόνικα καὶ μὲ τὴν ὁμοίαν καὶ δὲν εἴρηται νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ προηγήθῃ τὸ Μετσόδοον μὲ τὰς ἐνεργείας τῶν Ἰατροπόλων καὶ Μπότας· μὴ χειρότερον! Ἐντύπως δὲν παίρνουν φωτεῖα τόρξ τέτοια κουροφύλακα.

— Οἱ ἐν λόγῳ Τούρκοι ἀξιώματικοὶ, ἀναχωρήσαντες ἐντεῦθεν διὰ τὸ Γρεβενὰ διηλθον διὰ τοῦ χωρίου Μηλέα ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μετσόδου. Εἰς παρουσίαν σέντας πρὸς αὐτοὺς κατόικον ἄλλων μηχανημάτων ἐπέβη ἐν ᾧ ὁμιλοῦσι τὴν βλαχικὴν γλῶσσαν ἐρῶσι σχολεῖον Ἑλληνικόν. Σεῖς καὶ ὁ βλαχὶ εἶπον πρέπει νὰ ἔχητε ρουμουνικὰ σχολεῖα· οἱ δὲ χωρικοὶ ἀπήντησαν αὐτοῖς ὅτι αὐτὴν τὴν γλῶσσαν εὐρῶκα ἀνέκλινον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ εἰς τὴ Σχολεῖα τὸν καὶ εἰς εἰς ἑλῆνες καὶ ὅχι Ρουμουνοί. Ἐπρεπεν ὅμως νὰ ἀπαντήσωσι εἰς τοὺς κυρίους αὐτοὺς οἱ ὅποιοι ἐπαγγέλλονται τὴν φιλελευθερίαν (Τούρκος καὶ φιλελευθερία δύο πράγματα ἀντίθετα) ὅτι δὲν εἶνε δουλεῖα διὰ τὴν τὴν γλῶσσαν μαθαίνοντες ἡμεῖς καὶ ποῖα γλῶσσα μᾶς ἀρέσκει, διότι καὶ αὐτὸν τὸ Κοράνην εἶνε γεγραμμένον εἰς τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν τὴν ὅποιαν δὲν ὁμιλοῦν αὐτοὶ ἀλλ' ἔνεκα τοῦτου δὲν παίρνουν τοῦ νὰ εἶνε τούρκοι καὶ διὰ τούτου καὶ ἀντίθετον.

Ἐκ Μηλέας μετέβησαν εἰς Κρανὶν καὶ κατέλυσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προπαγκινδιστοῦ τῆς Ρουμουνίας Τσακμά, τοῦ φιλοξενήσαντος καὶ τὸν δημοσιογράφον Βόλου τὸν κ. Φίλιον, ἐνῷ καὶ ἐκεῖ ἐπανελέχον τὰ ἴδια, ἔκτακτον δὲ καὶ παρατηρήσεις εἰς τοὺς χωρικοὺς διὰ τὴν μὴ ψηφίσουν τὸν Τσακμάκ δι' ἐκλεκτορὰ ἀλλὰ τὸν ἀντίθετον.

Λοιπὸν παρήλλαξαν αὐτοὶ, τοὺς ὁποίους ἐκασμένοντι νὰ ἀποκαλῶσι φιλελευθεροί· δὲν βαρεῖσαι ἂν ὁ λύκος ἤλλαξε τὸ μαλλί του, οὐτε τὸ δέσμα ἤλλαξεν ἀλλ' οὐτε καὶ τὴν κωφλή του. Τὸ μόνον ποῦ ἐκερδίσκαμεν μὲ τὸ λεγόμενον Σύνταγμα εἶνε ὅτι πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἴμεθα ὑποχείριον τοῦ τυγχόντος Λιάπη μὲ τὴν

μίσῃ του σαρχοῦ καὶ τῶν μισθῶνων προπαγκινδιστῶν ὅπου διὰ τὸ τίποτε «ἀλ σουνοὺ κὺν ἱστέρι» καὶ κλεισμον σπιτιῶν.

Τὰ κοινὰ μὲς πράγματα κατήντησαν κατὰ κούφαια δὲν γνωρίζει τὸ συλλί τὸν ἀρετὴν του, ποῖος πρῶτος νὰ χρισθῇ ἔσθρος· ὅχι διὰ τὴν εὐμερίαν τοῦ τόπου ἀλλὰ δι' ἰδιότητεσιν καὶ πρὸς κορεσμόν ἀτομικῶν παθῶν· εἶνε ὅμως καὶ φυσικὴ ἡ κατάσταση αὐτὴ διότι ὑπὸ τὴν πρῶν ἀπολυταρχικὴν σύστησιν δὲν εἴμποροῦσαν νὰ ζήσουν ἐδῶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δὲν ἐνοσῶσαν καὶ Παρλασεῖν νὰ κάμουν βίβλιτα τοῦ Κακισμοῦ, τοῦ Κατῆ, τοῦ Κιατίπη καὶ τοῦ τελευταίου ζαπτιέ, οὐδὲ νὰ γίνονται αὐτοὶς προμηθευταὶ τρικακλίου καπνοῦ ἄλλ' οὕτε καὶ εἰς τοὺς γάμους τῶν τέκνων των νὰ καλοῦν τὴν ἀγάδες· καὶ τοῦτο ἔπραττον οἱ ἀπομεινάντες ἐδῶ διὰ νὰ ἐκδικηθοῦν τὸν μὲν καὶ τὸν δέ. δὲν ἀξίει ὅμως τὸν κόπον νὰ ἐκτεθῇ κανεὶς περισσότερον.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Παρατρεψάντων τῶν ἐκλογῶν τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης πρὸς ἀνάδειξιν ἐκλεκτόρων διὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, αἵτινες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γίνονται τὴν ἐργασίαν Κυριακὴν, ἐξελέγησαν τὸ ὅλον, ἐκτὸς τοῦ ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης τμήματος Χαμηλῆς, οὕτως τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἐγνωσθήσαν εἰσέτι, πενήντα καὶ εἰς ἐκλεκτορες ἦτοι 24 Ἑλληνας 15 Μωαμεθανοὶ 15 Ἰσραηλῖται.

Εἰς τὸ μουτσαρφιλικὸν Μοναστηρίῳ ἐξελέγησαν εἰς τὸ Καζὴν Γρεβενῶν Ἑλληνας 21, Τούρκοι δὲ 3, εἰς τὸν Καζὴν Ἀνατολίτης 9 Ἑλληνας, εἰς τὸν Καζὴν Καϊμακλίου 1 Ἑλλήν καὶ 16 Τούρκοι, εἰς τὸν τῆς Κοζάνης 5 Ἑλληνας εἰς τὸν τῶν Σεβρίων 10 Ἑλληνας—Πλὴν τούτων εἰς τὴν Ἑλλάσῶν τοῦ μουτσαρφιλικίου Θεσσαλονίκης ἐξελέγησαν 13 Ἑλληνας.

Κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιντὸν Σμύρνης ἐπρότεινε νὰ ψηφισθοῦν ἱστορικὸς ὡς βουλευταὶ Σμύρνης πλὴν τῶν Ὁθωμανῶν καὶ οἱ Ἑλληνας κ. κ. Καρολίδης καὶ Πηρογιστῆς, ἐκ τῶν Ἀρμενίων εἰς καὶ ἐκ τῶν Ἑβραίων εἰς. Διὰ δὲ τὸ Αἰδινίον πλὴν τῶν ἄλλων νὰ ψηφισθῇ καὶ ὁ ἱατρός κ. Γαλανόπουλος.

Τηλεγραφήματα ἐκ Καισαρείας ἀγγέλλουν ὅτι οἱ Ἀρμένιοι ὑφίστανται τὰ πάνδεινα παρὰ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλεκτόρων.

Τὰ χθεσινὰ διαβήματα τῶν Ἀρμενίων παρὰ τῷ Οἰκουμένῳ Πατριάρχῃ ἐστέρθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίαν. Ἡδὲ ὁ θετικὸς πληροφοροῦμεθα, καὶ ὡς ἀγγέλλουν καὶ τὰ Ἀρμενικὰ φύλλα, ἐτέθησαν αἱ βάσεις συμπράξεως Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων κατὰ τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Οἱ ἐν Χανίοις πρόξενοι τῶν προστατίδων Ἀντάρων ἐπέδωσαν πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν κἀποὶ ἀνακοίνωσιν ὅς ἀπάντησιν τοῦ τελευταίου ψηφίσματος τῶν Κρητῶν, διὰ τοῦ ὁποῖον ἐκήρυξαν τὴν ἔνωσιν τῆς πατρίδος των μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

«Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγ. Βρετανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἀμφιβόουσι τὴν τιμὴν, ὅπως, κατ' ἐπιτολὴν ὁτῶν Κυβερνήσεων των, ἀνακοινώσωσι πρὸς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν τὰ ἀκόλουθα :

«Αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις τῆς νήσου θεωροῦν, δι' ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐξατάται ἐκ τῆς ἀνικαταθέσεως τῶν Ἀντάρων τὸν ἀναλαβόντων ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς Τουρκίας.

«Ὅχι ἦσαν δὲν ἀφίσταται τῆς ἀποφάσεως ὁπως μετ' εὐμενίας ἀποβλέπωσι πρὸς τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως, ἐὰν ἡ τάξις τηρηθῇ ἐπὶ τῆς νήσου, ἐξ ἅλλου δ' ἐξαφαισθῇ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ἀνακοίνωσις τῶν προστατίδων τῆς Κρήτης Δανείων, ἡ ἐπιδόθεσις ὑπὸ τῶν ἐν Χανίοις πρόξενον πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς νήσου τὴν 1 1/2 μ. μ., δημοσιευθεῖσα δὲ καὶ ἐν ἐκτάκτῳ φύλλῳ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος, ἀνεκινώθη χθὲς συνήθη ἡμέραν παρουσιάσεων καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Μετατατίζην ὑπὸ τῶν πρεσβετῶν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ

Ρωσίας. Μεταξὺ τῶν παρ' ἡμῖν ἐπισήμων ἡ ἀνακοίνωσις αὐτὴν Δυνάμεων χαρακτηρίζεται ὡς ὁ πρῶτος σταθμὸς πρὸς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἐνώσεως, ἐφ' ἧς ἄλλως δὲ συμφωνοῖν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις. — Εἰς ἐπὶν μυσταγωγίαν, φιλοπατρίως προσήλυνον τὴν πρῶτον ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος διακίσει περὶ τοῦ γιλιὰδες Ἑλληνοπαίδων. Τεταγμένοι ἐπὶ δύο ὕψων, ὡς φάλαγγς στρατιωτῶν τοῦ μέλλοντος, ὑπὸ τὰς κυανολεῖδας πτυχὰς τῆς ἐθνικῆς σημαίας, τὴν ὅποιαν ἐσάλευεν ἐλαφρὸς βόρειος ἄνεμος, ὡς νὰ ἔφερε μηνύματα καὶ ἀσπασμούς ἀπὸ τὴν ἡπείρον καὶ τὴν Μακεδονίαν, διακόσασαι γιλιὰδες Ἑλληνοπαίδων ἤκουσαν ἀπὸ στόματος τῶν διδασκάλων ἀπευθυνόμενος πρὸς αὐτοὺς τὸς βασιλικὸς λόγους ὡς σύμβολον πίστεως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα. Καὶ κατόπιν, ὑψούντος τῆς σημαίας ἐκαστοῦ σχολείου τοῦ ἐπιμελεσθέντος καὶ εὐσωμοτάτου ἐκ τῶν μαθητῶν, διακόσασαι γιλιὰδες νεανικῶν φωνῶν ἐψάλαν τὸν ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὀρασιότερα σχολικὴ ἐορτὴ δὲν ἔγινε μεχρὶ τοῦδε εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀς θεωρηθῇ ὡς εὐοίωνος ἀπαρχὴ αἰσιωτέρου ἐθνικοῦ μέλλοντος, ἀφοῦ συμπίπτει μάλιστα σήμερον μὲ τὰ εὐχάριστα περὶ Κρήτης ἀγγέλλματα, καὶ δὲ ἐυχρηθῶμεν καὶ δὲ ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς τὰς διακοσίας γιλιὰδες ἐλευθέρων Ἑλληνοπαίδων θὰ ἔχουν προστεθῇ τριάκοντα γιλιὰδες ἀκόμη— οἱ Ἑλληνοπαῖδες τῆς Κρήτης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν Τετάρτην ἐγένετο ἡ ἐναρκίς τῶν ἐργασίων τῆς βουλευτικῆς Σοβράνι. Ὁ Φερδινάνδος ἐξεφώνησεν αὐτοπροσώπως τὸν ἐναρκτήριον λόγον. Ἀφ' οὗ ἀνῆγγειλε τὴν ἀνακηρύξιν τῆς Βουλγαρίας εἰς Βασίλειον, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα προσεγγίσεως αἰσίου διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος προσεγγίσεως τῆς ἀνεξαρτησίας, τόνισας τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀνεξαρτησίας, τόνισας ὅτι ἡ Βουλγαρία ἐπιθυμῇ τὴν εἰρήνην. Ὁ Ἡγεμὼν ἐξεφώνησεν κατόπιν συμπάσης ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας καὶ ἐξέφρασε παράπονα διὰ τὴν στάσιν τῆς Ρωσίας ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦτο διότι δὲν τὴν ὑπεστήριξε εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς. Κατόπιν ὁ Φερδινάνδος ὁμιλῶν περὶ τοῦ Συνταγματος

ΒΕΡΟΛΙΝΕΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἰδού ἐν περιλήψει ἡ συνομολογηθεῖσα μυστικὴ συμφωνία μετὰξὺ Σουβάου καὶ Ντέρμπυ.

Ἡ Ρωσία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ φέρῃ τὸν πόλεμον οὔτε εἰς τὸν πορμόν τοῦ Σουέζ, οὔτε εἰς τὴν Αἴγυπτον, καίτοι αἱ χώρα αὐταὶ ἀποτελοῦν μέρος τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ Τσάρος ἐπικαλεσάμενος τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ κατάληξις τῆς Κων/πόλεως δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰ σχέδιά του. Ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ ἀναγνωρίζει ὅτι, μετ' οὗτο καὶ ἂν συμβῇ, τὸ μέλλον τῆς Κων/πόλεως εἶνε ζήτημα γενικοῦ συμφέροντος, τὸ ὅποιον δὲν ἡμπορεῖ νὰ λυθῇ εἰμὴ κοινῇ συναινέσει. Ἐὰν ἡ κατοχὴ τῆς πόλεως αὐτῆς ἐπρόκειτο νὰ τεθῇ πρὸς συζήτησιν, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συνήνουν αἱ Δυνάμεις ὥστε νὰ ἀνήκῃ αὕτη εἰς τὴν μίαν ἢ εἰς τὴν ἄλλην ἐξ αὐτῶν.

Τὸ ζήτημα τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελίων θὰ λυθῇ ὁσούτως κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως. Ἐπειδὴ ὁ λόρδος Ντέρμπυ ὑπὲρ τῆς ἄλλης Ἀγγλικῆς συμφέροντα, ὡς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ τὴν ὁδὸν τῶν Ἰνδίων, ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις βεβαίως ἂν δὲν ἔπρεπεν τὸν πόλεμον περὶν ἐκείνου τοῦ ὁποῖον εἶνε ἀναγκασθὲν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν παρρησίαν διακινῶντα σκοπόν, ὅστις ἔπεισε τὸν Αὐτοκράτορα νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ ὅπλα.

Ὡς σεβασθῇ τὰ Ἀγγλικὰ συμφέροντα, τὰ ὑποδειχθέντα ἀπὸ τοῦ λόρδου Ντέρμπυ, ἐφ' οὓσιν ἡ Ἀγγλία θὰ μὴ ὑποδέξεται.

Περὶ τῶν Ρωσικῶν συμφερόντων οὐδὲν ἐλέγχθη, καθίσουν δ' ἀφορρὰ τὸ ἀντικείμενον, τὸν σκο-

πὸν τοῦ πολέμου, ἡρκοῦντο ὅλοι εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν :

«Ὁ σκοπὸς τοῦ πολέμου δὲν θὰ κατορθοῦται ἐφ' οὓσιν οἱ χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ δὲν θὰ τεθῶσιν ὑπὸ ἔρους τοιούτου, ὥστε ἡ ζωὴ των καὶ ἡ ἀσφάλειά των νὰ εἶνε ἀποτελεσματικῶς ἡγυμνέται ἐναντίον τῶν ἀφορήτων καταχρήσεων τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως.

Ἡ Ρωσία τὰ εὔρεσεν

Ὁ πρίγκιψ Γκορτσάκωφ ἤλπιζε νὰ ἀπαλλάγῃ τῆς δυσκολίας θέσεως, διὰ μεγάλης διπλωματικῆς τέχνης εἰς τὴν σύνταξιν τῆς δικαιολογίας περὶ τοῦ πολέμου.

Ἀλλὰ πραγματικῶς ἡ Ρωσία κατεληγμένη μετὰ τῆς συμφωνίας τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς Αὐστρίας, τῆς ὑπογραφείσης προηγουμένης, καὶ τῆς συμφωνίας Ντέρμπυ—Σουβάου, ἀπομακρυνθεῖσα ἐκ τοῦ δυτικοῦ Αἵμου τῇ ἀπαιτήσει τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων, περιζωσθεῖσα ἐντὸς τοῦ ἀνατολικοῦ Αἵμου διὰ τὸν ἀξιώσεων τῶν Ρουμάνων, τῶν Σέρβων, τῶν Ἑλλήνων, τεθεῖσα ὑπὸ ἐπιτήρησιν εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Εὐρώπης, μὲ δεμένας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἡ Ρωσία ἀρκεῖται τοῦ πολέμου ὑπὸ βροχὴ ἀπαισιωτάτου. Ἐκτοτε ἀκόμη ἦτο δυνατόν νὰ προῖδῃ τις, ὅτι τὰ εὐεργετήματα τοῦ πολέμου θὰ τῆς διεφύεργαν καὶ ἐὰν ἀκόμη ἐξήρχετο νικητρία,

Ἡ Ρουμανία

Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ Κράτη τοῦ Αἵμου, ὁ ὁ Τσάρος ἐλευθερωτικῆς δὲν εὕρισκεν ἀκόμη τὰς θερμὰς ὑποστηρίξεις καὶ ἀρωγὰς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦτο δυνατόν νὰ στηριχθῇ. Ἐκαστον ἐξ αὐτῶν εἶχε τὰ σχέδιά του, τὰ συμφέροντά του. Με-

ταξὺ Τουρκίας καὶ Ρωσίας μία ζωνὴ ἡγεμονικῶν ἡμιυπονομιῶν ἀπετέλει φραγμὸν ἐκ φιλοδοξίῶν. Διὰ νὰ ἤρχετο εἰς ἐπαρχίαν μετὰ τῆς Τουρκίας (ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἰσέλθῃ διὰ ὁκλάσεως) ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην νὰ διέλθῃ ἡ διὰ τῆς Σερβίας, ἡ διὰ τῆς Ρουμανίας. Ἀλλὰ διὰ τῆς Σερβίας ἡ Αὐστρία εἶχε ἀποκλείσει τὴν ὁδὸν ὑπελείπετο λοιπὸν μόνῃ ἡ διὰ τῆς Ρουμανίας.

Ἡ Ρουμανία ἦτον εἰσέτι, συμφώνως πρὸς τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτᾶνου. Νομιμῶς ἄρα ὥρετο νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῆς Τουρκίας. Ἀλλ' ἐὰν ἐπράττει αὐτὸ, τὸ ἐξωφύς τῆς καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς θὰ ὑφίσταντο τὰς φρικαλεότητας τοῦ πολέμου. Νὰ ἔμενον οὐδὲτέρας; Ἐξερτίθετο εἰς τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἀνευ πιθανῆς ὠφελείας, ἐν περιπτώσει ἤττας τῶν Τούρκων.

Ἡ Ρουμανία, ἡ μᾶλλον ὡς τὰς ὀνύχων τότε, ἐπισήμως, αἱ ἡνωμένοι ἡγεμονία τῆς Μολδο-Βλαχίας, εἶχε ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Ἡγεμόνα Κάρολον τὸν Χοεντζίλλερ, ὅστις μετὰ θαυμαστῆς δεξιότητος καὶ ὑπομονῆς τὴν εἶσε διακυβεστέον ἀπὸ τοῦ 1866 μέχρι τοῦ 1876.

